

на защитени с авторско право музикални произведения прилага спрямо търговските телевизионни канали тарифа за таксите, съгласно която размерът на таксите съответства на част от приходите на тези канали, при условие че като цяло тази част е или може да бъде съразмерна с количеството на действително излъчените защитени с авторско право музикални произведения и освен ако не е налице друг метод, който дава възможност по-точно да се определят видовете и количествените характеристики на използването на тези произведения, както и на зрителите, без обаче това да води до несъразмерно увеличаване на разходите за управлението на договорите и за контрола върху използването на посочените произведения.

- 2) Член 82 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че когато изчислява по различен начин таксите, събирани във връзка с дължителното авторско възнаграждение за телевизионното излъчване на защитени с авторско право музикални произведения, в зависимост от това дали става дума за търговски или за обществени телевизионни оператори, дадена организация за колективно управление на авторски права може да допуска злоупотреба с господстващото си положение по смисъла на посочения член, ако прилага спрямо тези оператори различни условия по отношение на еквивалентни сделки и ако по този начин ги поставя в сравнително по-неблагоприятно положение, освен ако тази злоупотреба може да е обективно обоснована.

(¹) ОВ С 95, 28.4.2007 г.

Решение на Съда (пети състав) от 11 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-174/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 10 ЕО — Директива 2006/112/ЕО — Шеста директива ДДС — Задължения при вътрешната система — Контрол на облагаемите сделки — Алнистия)

(2009/С 32/04)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Traversa и M. Afonso)

Ответник: Италианска република (представители: I. M. Braguglia и G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушаване на членове 2 и 22 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), заменена от 1 януари 2007 г. с Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената

ната стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Задължения при вътрешната система — Национален закон, който предвижда отказ от контрол върху облагаемите сделки, осъществени през редица данъчни периоди

Диспозитив

- 1) Като предвижда с член 2, параграф 44 от Закон № 350 относно разпоредбите за формирането на годишния и многогодишния бюджет на държавата (Закон за бюджета за 2004 г.) [legge n. 350, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004)] от 24 декември 2003 г., че данъчната алнистия, предвидена в членове 8 и 9 от Закон № 289 относно разпоредбите за формирането на годишния и многогодишния бюджет на държавата (Закон за бюджета за 2003 г.) [legge n. 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003)] от 27 декември 2002 г. обхваща и 2002 г., и като в резултат на това предвижда общ и недиференциран отказ от проверка на облагаемите сделки, осъществени през облагаемия период за 2002 г., Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 1, букви а), в) и г) и членове 193-273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, които считано от 1 януари 2007 г. заменят членове 2 и 22 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, както и по член 10 ЕО.

- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 140, 23.6.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 11 декември 2008 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — A.T./Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Дело C-285/07) (¹)

(Директива 90/434/ЕИО — Презгранична замяна на акции — Данъчен неутралитет — Условия — Членове 43 и 56 ЕО — Законодателство на държава-членка, което поставя запазването на отчетната стойност на прехвърлените дялове за новополучените дялове, а с това и данъчния неутралитет по отношение на прехвърлянето, в зависимост от записването на тази стойност в данъчния баланс на чуждестранното придобиващо дружество — Съвместимост)

(2009/С 32/05)

Език на производството: немски

Преподаваща юрисдикция

Bundesfinanzhof